

Петя Дубарова

Една солена дупка...

Една солена дупка като кратер
погълва много блясък на звезди.
И вятърни истории моят вятър
остави и и луд като преди,

към моя дом подгонва нещо свое,
препъва се във пейките безброй
и скрива се от зениците мои.
Дали когато тръгна си оттука,

ще дойде чужди вятър да пирува –
да пие блясък, жаден като шука,
край дупката солена да лудува,
когато до прашинка я ограби,

във пясъка солен да я удави,
да литне и на чист да се преструва!
А може би морето ще я пази,
не ще заспи, за да я пази...

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5975>]